

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

146. De objecto beatifico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Ezech. 1.
Pradus &
Villalpan.
ibid.

Tob. 13.

Quam volens aliquando describere Propneta, a quodam curru gloriæ voluit incipere. Nunc a rotis currum, si tamen licet, intelligite. Et aspectus, inquit, rotarum, & opus earum quasi visio maris. Hebr. Quasi species Tharsis. Hieron. Quasi species chrysolithi. Symm. Quasi species hyacinthi. Erant itaque rotæ, sic dicam, tot pulcherrimæ turcheæ, quæ sunt coloris marini. Quis ergo totius currus splendor, si tam pretiosæ erant rotæ? Tobias: Beatus ero, si fuerint reliquia seminis mei: ad videndum claritatem Ierusalem. Porta Ierusalem ex sapphiro, & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius. Ex lapide candido, & mundo omnes plateæ eius sternentur, & per vias eius alleluja cantabitur. Benedictus Dominus, qui exaltavit eam, ut sit regnum eius in sæcula sæculorum super eam. Amen.

De objecto beatifico.

PUNCTUM CXLVI.

Ioan. 37.
Exod. 33.
Psal. 26.
Aug. lib. 1. de
Trinit. c. pen-
ult.
Psal. 51.
D. Hier.

D. Aug. ibid.

Deus visus
videndi sui
desiderium
gignit.
1. Petr. 1.
Gloss.

Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum, & c. Hinc Moyses: Ostende mihi faciem tuam; nam visio est tota merces. August. Tota merces est in videndo, quod amas, & in amando, quod vides. Adimplebitis me lætitia cum vultu tuo, delectationes in dextera tua usque in finem. Hieron. Ostendes mihi plenitudinem lætitarum ante vultum tuum, decores in dextera tua æternos. Hinc iterum David: Vnam peti à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee, ut videam voluptatem Domini, et ut legit August. Ut contempler delectationem Domini. Quid semper in ista contemplatione? Semper.

Deus, ac Dominus noster, Fratres, tam in hac, quam in alterâ vitâ talem se præbet cognoscendum, ut qui eum cognoscit, simul etiam eum desideret. In quem desiderant Angeli prospicere. Ubi Gloss. Cur cernere desiderant, cuius faciem nunquam cernere cessant, nisi quia contemplatio divinæ præsentis ita An-

gelos beatificas, ut ejus semper visa gloria fatientur, & semper ejus dulcedinem, quasi novam, insatiabiliter esuriant?

Sic Gregor. Quid est, quoddam Moyses facie ad faciem cum Domino loquitur, & tamen Dominum obsecrat, ut faciem suam Dominus ostendat, nisi quia Deum videns, Deum semper videre desiderat?

Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis. Cui Dominus: Tanto tempore vobiscum sum, & non cognovistis me? Miratur hic

August. Quomodo nunc dicit: Non cognovistis me, cum profectò & quò iret, & viam scirent? Non ob aliud, nisi quòd ipsum urique scirent. Sciebat, sed magis scire cupiebant. Amòdò vidistis eum, & cognovistis eum. Ecce scire convicti suat, quod se nescire nesciebant.

Qui edunt me, adhuc esurient. Edent, inquit August. satiata fame, hoc est, utriusque, fatietatis nimirum, famisque bono:

fames enim duo habet, unum molestum, jucundum alterum: molestum est, alimenti carentia; jucundum, quod excitat appetitum. Satietas item duo habet: jucundum, quod est refectio naturæ, molestum, quod fastidium, & nauseam parit. Beati ergo utroque bono sine molesto feliciter perfruantur: famem habent, sed sine cibi carentia: fatietatem, sed sine nausea; nam cum æterna esurie suavissimè semper reficiuntur. Conceptus est D. Gregorij in Moralibus.

Beati Angeli ab omni pœna anxietatis longè sunt, quia nunquam simul pœna, & beatitudo conveniunt. Ne sit ergo in desiderio anxietas, desiderantes fatiantur: ne autem sit in fatietate fastidium, satiari desiderant. Sic quoque nos erimus, quando ad ipsum fontem vitæ venerimus, erit nobis delectabiliter impressa sitis simul, atque fatietas, sed longè abest à siti necessitas, longè à fatietate fastidium, quia & sitientes fatiabimur, & satiati sitiemus.

Hinc ante thronum erat mare, & Seraphim stabant, & volabant: quia nimirum in eo Divinitatis Oceano, & Seraphim stant, & tamen per incomprehensibilitatis altitudinem volant.

Extant civitates quædam tanto mœnium ambitu, ut in eis peregrinari quis possit

Eccl. 24.

Beati imperpetua fatiitate semper esuriunt.

D. Gregor. 18. Mor. 22.

Apo. 4.

possit. Nive erat trium dierum. Memphis erat ambitus centū, & quinquaginta stadiorum, de qua Ethruscus ille:

Mille ciuitatianne in se contiene, &c.

In his civis ipse peregrinatur, præ rerum varietate, atque copia. Id planè contingit in civitate Dei. *Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo?* Ex Græco. Chryl. *Domine, quis peregrinabitur in tabernaculo tuo? Quid hoc, habitabit, & peregrinabitur? Ita planè, adeò semper nova, jucundaque videt Beatus, ut ex nova divinorum effectuum cognitione, & ex accidentali beatitudine, quæ per novas revelationes contingit, veluti peregrinetur.*

Objectum illud beatificum est infinitum, & ideò comprehendi nequit. Inquit D. Joann. Deum majorem esse corde nostro. Quid sibi vult? Hoc certè, cogita quicquid vis, quod perfectionem habet: *Deus est major corde nostro.* Imaginare magnitudinem, pulchritudinem, potentiam: Deus est major corde nostro. Estne forsitan Deus splendidior, quam mille Soles? Est major corde nostro, quam miliones: adhuc major corde nostro, &c.

O quam meritò Anselm. Quid ergo per multa vagaris, homuncio, cum omnia habeas in Deo? Quæris pulchritudinem? pulcherrimus est Deus, quin ipsa pulchritudo. Quæris bonitatem? Deus est summè bonus, quò melior excogitari non poreft, &c.

Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo, satiabor, cum apparuerit gloria tua. D. Hieron. ad Hebræicum: *Ego autem in iustitia videbo faciem tuam.* Chald. *Ego autem in veritate videbo iucunditatem faciei tue.* Satiabor in tempore, quo eriglarvero à gloria similitudinis tue.

Bernard. ad illa verba: *Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis.* Talis est, inquit, quem nos sequimur, cui adhæremus, totus desiderabilis, in quem non solum populi, sed & ipsi quoque Angeli desiderant prospicere. Quid vobis suavius apponemus? nimirum hæ sunt deliciae Angelorum. *Gustate proinde, & videte, quoniam suavis est Dominus.* Et huic suavitati, huic sapo-

Speranza Scriptura selecta.

ri, huic sapientiæ, quæ trahitur de occultis, omne, quod desideratur, non valet comparari. Quid enim miraris in Sole splendorem, in flore pulchritudinem, in pane saporem, in terra fecunditatem? A Deo hæc universa donata sunt, nec dubium, quin multò amplius reservavit sibi, quam dederit creaturis.

Paradisus patens est omnibus.

PUNCTUM CXLVII.

Habentes Pontificem magnum, qui penetravit caelos, teneamus spei nostræ confessionem. Post primi parentis peccatum adeò cælum conclusum fuit, ut nemini, vel sanctissimo, antequàm Christus in cælum ascenderet, apertum fuerit.

Collocavit Dominus (in hujus rei figuram) ante Paradisum voluptatis Cherubim, & flammeum gladium, atque voratilem ad custodiendam viam ligni vite. Nunc autem, ait Cyrillus, avertit Christus gladium, qui nos inde arcebat, ac liber ingressus factus est.

Attollite portas, Principes vestras, & elevamini porta aeternales, & introibit Rex gloriae. Cur non ajunt, aperite portas, sed, attollite, omninò scilicet ex cardinibus? Chrysofom. quia videntes Angeli, quòd cæli jam nunquam erant claudendi, sed omnes iusti, & peccatores (scilicet pœnitentes) pariter ascensuri erant in cælum, quia non erant necessariæ portæ cæli, cælo postea nunquam claudendo, ideò non dicunt, aperite portas, quæ jam in Baptismo Christi fuerant apertæ, sed attollite.

Portæ cæli nunc omnibus patent. D. Joan. describit cælestem illam Jerusalem tam illustrem, tam pulchram, tam locupletem, sed quod mirum est, nemini interclusam, quin omnibus vndeque patentem. *Ab Oriente porta tres, ab Aquilone porta tres, ab Austro porta tres, ab Occasu porta tres; undique portæ.* Sed nunquid clausæ? Nequaquam: *Et porta*

M m m ejus

Et velut peregrinatur. Psal. 16. Græc.

1. Joan. 3.

D. Anselm.

Psal. 16.

D. Hier. Chald.

Psal. 41. Bern. ser. i. in festo omnium Sanct.

Hebr. 4.

Gen. 3.

Cyrril. l. 17. de orat. 1. spir.

Psal. 23.

Calorum porta cur attolli potius, quam aperiri jussæ.

Chryl. hom. 4. in Matt.

D. Apoc. 21.

Omnibus patent.